

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURA FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

ALĂTURI DE CEI TINERI

acad. ZAHARIA STANCU

Un articol pentru „Sportul popular”? De ce nu. Este adevărat că acum nu mai grație aici un sport. Și tot atât adevărat este faptul că prima putina m-au văzut, în anii din urmă, asistând la un meci de baschet sau la o întâlnire de fotbal. În această din urmă înțelegem nimic în limba noastră. În limba noastră cine a bătut mingea, cine nu s-a luat la trîmbiță cu colegii, cine n-a mers într-o întrecere pînă i s-a tăiat respirația, cine n-a mers cu sau fără mînuși, cine n-a încercat să-și biruiască adversarul la „grecu-romana”? Mi-au plăcut mult sporturile și anii zile am urmărit cu interes meciurile de box care constituiau adevărate spectacole și în care vedetele se numeau Jim Jimnescu, Toma Aurel, Lucian Popescu, iar ceva mai tîrziu Ion Popa, Ion Chiriac, Ilia împăratul. Anii zile am fost nelipsit la reprezentațiile de lupte greco-romane care aveau loc în cinsta fostului Circ Sîdoli, de pe cheul Dimbovitei. Petre născut Jean Chirtop.

În urmă cu veni războiul. Oamenii tineri fiind ocupați să împuște unii pe alții pe diferite fronturi, n-au mai avut timp sport. Dar războiul — ca orice activitate neobuescă — s-a încheiat într-o zi, și oamenii tineri s-au reintors iarăși la sport, sportul pur, practic din dragoste.

E umilitor ce amplasarea a luat sportul după cel de-al doilea război mondial în țara noastră, ca și în întreaga lume. După războiul meu, acest lucru este în primul rînd un semn de mare sărăcie morală: să te întreci sub privirile a milioane și milioane de oameni (televiziunea a făcut posibilă această minune) arăduindu-ți fapta și iscusința și să fie aplaudat și încununat cel va birui.

În sport se poate cîștiga ușor celebritatea. Mi se pare că tot atît de ușor se poate pierde. Pentru noi, scriitorii, e mai dificil să devenim cunoscuți. Mult mai dificil... nu se crede că am fi și așa zelosi pe sportivi. Dimpotrivă, admirăm și ne bucurăm de victoriile lor pe care — atunci cînd învingătorii sînt români — le scoțim a fi și ale noastre, de totdeauna. Televiziunea ne dă posibilitatea să participăm — că pot spune astfel — la fiecare întrecere sportivă mai importantă. Cînd o asemenea întrecere se transmite, deschid televizorul și urmăresc totul cu adevărate emoții juvenile. Am o singură părere de rău: că aparatul de lingă perete funcționează și în sens invers. Atunci, echipele în întrecere auzi, nu o dată, și aplauzele mele înflăcărate.

Folosesc prilejul ce mi s-a oferit cerîndu-mi-se colaborarea „Sportul popular” pentru a transmite tuturor sportivilor și tuturor cititorilor acestui simpatic ziar, tradiționalul **MULTI ANI!**

De la toată inima, SUCCES!

Și acum, după ce am făcut bilanțul lui '66, după ce am încheiat statisticile și am completat la ultimul rînd tablele de rezultate, să ne aruncăm o privire în viitor, către întrecerile ne programate în anul 1967 în rezervă sportivilor tineri.

Programul este bogat. Atît de bogat, încît este practic imposibil să lămurim care dintre competițiile de pe agenda ar merita în atenția capului de afiș. În anul acesta, spre deosebire de anul trecut, apropierea unei noi ediții a Jocurilor Olimpice dă importanță mai mare fiecărui meci, oficial sau neoficial. Pe lângă rezultatele sportive, rezultatele tehnice ale sportivilor, rezultatele înscrise în 1967 vor avea o mare importanță. Făcînd curba a valorii (ascendență sau nu), înaintea confruntărilor de la Grenoble și Mexico. În afară de aceasta, pînă în anul 1968, vor avea loc și examene, examene și licențe.

alte ramuri sportive, mai cu seamă în acelea care figurează în programul Jocurilor Olimpice. Ne gândim în primul rînd la natație, atletism, gimnastică, baschet, box.

Punînd în valoare condițiile tot mai bune de pregătire care le-au fost create, mîncînd cu perseverență și pasiune, alungînd auto-mulțumirea, animați tot timpul de dorința de a realiza azi mai mult decît ieri, iar mâine, mai mult decît azi, sportivii noștri, harnici și entuziaști vor ști — desigur — să răspundă încrederei ce le-a fost acordată, dragostei și prețuirii cu care îi înconjoară întregul popor.

Să le fie în 1967 drumul presărat numai de succese, spre gloria sportivă a înfloritoarei noastre patrii socialiste!

★

Pentru iubitorii sportului, publicăm în pagina a 3-a lista principalelor competiții internaționale ale anului 1967.

Unele din primele zile ale noului an, sportivii români vor fi ocupați în arena marilor întreceri internaționale. În plin sezon de competiții, pînă la vor desbide... handbalistii, la campionatul mondial din Suedia. Apoi va veni rândul biatlonistilor și al bobeurilor, al tinerilor handbalisti și al tinerilor „criterillo” lor au încercat să fie asimilate unor veritabile campionate ale lumii), al handbalistilor și al jucătorilor de tenis de masă. Rînd pe rînd, toate sporturile își vor da laurii laureatilor.

Desigur, misiunea reprezentanților noștri în aceste competiții nu va fi ușoară. Ei au datoria să ajungă și să întărească pozițiile noastre cucerite într-o serie de competiții (handbal, tir, caiac-canoe, lupte, scrimă, volei s.a.) dar, în același timp, să urce treptat spre vîrfurile piramidei și în

Compoziție realizată de N. GLAUDIU

Cu prilejul Anului Nou 1967, redacția ziarului SPORTUL POPULAR urează cititorilor, colaboratorilor și corespondenților săi multă sănătate, fericire și noi succese în muncă.

LA MULȚI ANI!

Anul XXII — Nr. 5167
SÎMBĂȚĂ
31 DECEMBRIE 1966
8 pagini 25 bani

Cei mai buni 10 sportivi români ai anului 1966

1. Aurel VERNESCU (caiac).
2. Virgil ATANASIU (tir).
3. Aurel DRĂGAN (volei).
4. Cristina BALABAN (not).
5. Nicolae MARTINESCU (lupte greco-romane).
6. Iolanda BALAȘ (atletism).
7. Ion ȚIRIAC (tenis).
8. Alexandra NICOLAU (șah).
9. Petre PURJE (popice).
10. Ion PIRCĂLAB (fotbal).

Cititi în pagina a 3-a amănunte despre această anchetă.

PLUGUȘORUL SPORTIVILOR

Aho! Aho! Copii și frați,
Stați pușin și nu minăți,
Plugușorul s-a înălțat.
Am peștii cu gura bună —
Fără datină străbună —
În ajun de sărbătoare,
De An Nou, la fiecare
Să facem cite-a urare,
la mai minăți, mai fîcâi!
Să răsune munși și vîi.
Hăi! Hăi!

Să începem c-o urare
Pentru toți aceia care
— Fie iarnă, fie vară —
De la cap la cap de țară
Fete și fîcâi români,
Ori mai vîrstnici, ori... pitici,
Sportului îi fac amici
La orase și la sate.
Fiindcă sportu-i sănătate,
El enlește,
Oferiște,
Pe cei mici voinici îi crește,
Pe vîrstnici îi întinereste.
Face munca mai cu spor
Și-i pe placul tuturor.
Să urăm, deci, la toți frații
Din cluburi, asociații,
Din consiliile raionale
Și din cele regionale,
Ca în anul viitor
Să muncească mai cu spor,
Pentru ca sportul de masă
Să pătrundă-n orice casă.
Și s-avem, cum se cuvine,
Săli și stadioane pline
De cu zori și pînă-n seară.
Facă sport întreaga țară!
Minați măi, mai cu temei
Și să creștem, frații mei,
Muncind tot mai cu avînt,
Oameni tari ca stîncă-n vînt
Tari în mușchi, precum e piatra
Și tuți tare, ca săgeata!
Aprigi fie, cu un foc,
Și la muncă și la joc!
la mai minăți, măi!
Hăi! Hăi!

Trageți plugul, măi sectori,
Pe la vradnici antrenori
Și sportivi și federații
Care-n așt' an satisfacții
Ne-au adus, aur curat,
De pe unde-au concurat,
Cînd îi trecem în revistă,
Se cuvine, cred, pe listă
Să-l înscriem cole-n frunte
Pe Vernescu, fiindcă multe
Titluri cîștigă, anume
El îmi fuse primu-n lume
La Grünau, la mondiale,
Și, precum văzuși matale,
Și colo, în Mexic, șus.
Vestea despre el s-a dus
Peste mări și peste țări.
Mindru flutura în zări

Tricolorul nostru drag!
În al Anului Nou prag
Îi urăm cu totușie
Munca tot cu sing să-i fie
Lui și celorlalți fîcâi.
Ee dorim cu toții, măi,
Că să
Și canoști
Primii fic-ntre balize
Și din Mexic, în valize
Să ne-aduca cit mai multe
Locuri „adu” (Mai mărunte
Mai avem precum se știe
De la Tokio, Indiei).
Minați, măi! Minați, fîcâi,
Din padele și pagăi,
Și să fiți tot primii, măi!
Hăi! Hăi!

Măi departe să urăm.
Nu cumva să îl uităm
Pe Virgil Atanasiu,
Și el țării vradnic fiu.
Cu pistolu-ț' foc cu foc,
Tînti chiar și primul loc!
Că din ciști au concurat,
Altu-n lume n-am aflat
Mai dibaci, Virgile, frate,
În concursurile toate
Să cîștigi. Să nu te lași,
Fii, măi, numai printre ași!
Locu-nuți, cum se cuvine,
Ia-i și pe-alții după tine!
Nu doar unul campion...
S-avem măcar... un pluton!
Trageți la „decari” fîcâi!
Hăi! Hăi!

Să urăm acum, aș zice,
Pe la cei de la popice,
Celor care, astă-vară,
Tuturi-trei că imi luară
Și pușin lipsi, măi frate,
Să le cîștigi pe toate!
Că încă străinii, vere,
Se-ntreceau cu ei pe-o... bere,
Cîștigam (nu-s vorbe-n van)
Cît dă „Rahova”-ntr-un an!
Minați tot așa, fîcâi!
Și voi, fetelor! Hăi! Hăi!
Tot nouă dintr-una, măi!

Avem încă de urat
Pe la cei ce-au cîștigat
După cum se știe, nene,
Și titluri europene.
Semori și juniori,
Dintre-atleți și luptători,
Și (da! da!) inoiațori.
Și-acum trageți plugul, măi,
La voleibaliști, fîcâi!
Rapiști,
Dinamoviști,
Fiind-că-s primii-n clasament

M. COSTEA

(Continuare în pag. a 8-a)

DIN SUMAR:		FOTBAL :			MAGAZIN SPORTIV
ANCHETA NOASTRA	SCRIITORII	CRONICARII ÎȘI RĂȘFOIESC CARNETELE DE ÎNSEMNĂRI			
Ce loc ocupă	ȘI	ACTIVITATEA SPORTIVĂ internă și internațională		(pag. 6)	(pag. 8)
SPORTUL	SPORTUL			(pag. 2)	(pag. 4)
în preocupările dv.?					

Ancheta
noastră

CE LOC OCUPĂ SPORTUL ÎN PREOCUPĂRILE DV.?

Educația fizică - cu multiplele sale influențe pozitive asupra dezvoltării armonioase a generației în creștere, asupra menținerii și întăririi sănătății, în educația tineretului, în petrecerea plăcută și utilă a timpului liber al oamenilor muncii - este astăzi omniprezentă. La orașe ca și la sate, în uzine, pe șantiere și în cooperative agricole de producție, în școli și universități, sportul își semnalează astăzi prețutindenți prezenta cotidiană.

Fiind o problemă care preocupă pe toți cetățenii țării, partidul și guvernul îi acordă o deosebită grijă, asigurând

tuturor condiții optime de practicare a sportului. Stadioane și săli, terenuri și bazine, materiale și echipament sportiv, cadre cu calificare superioară se află astăzi la îndemina celor ce au îndrăgit o iarmură sportivă sau alta.

Pentru a înlesni organelor și organizațiilor sportive o mai bună cunoaștere a preferințelor iubitorilor sportului, a problemelor organizatorice și tehnice care-i frământă pe aceștia, ziarul nostru a inițiat o anchetă, adresând unor oameni de vîrstă și profesii diferite următoarele întrebări:

- Ce loc ocupă sportul în activitatea dv. cotidiană?
- Cînd și unde îl practicați?
- Ce preferințe sportive aveți pentru anul 1967?

Dintre răspunsurile primite le-am selectionat pe cele care ni s-au părut mai semnificative și le vom înfățișa cititorilor în această pagină. Avem convingerea că - adaptate la specificul local - ele vor veni în ajutorul multor asociații și cluburi sportive, deoarece curînd sugestia și observații interesante.

Vasile Timofte
frezor
la Atelierele R.M.R. Iași

„Am putea spune că nu există zi în care să nu mă „întîlnesc” cu sportul. După încheierea orelor de program, găsesc întotdeauna posibilitatea să joc o partidă de șah, să schimb două-trei mingi cu un alt pasionat al tenisului de masă, să-mi lucrez puterea sîntului... Un alt aspect al pasiunii mele pentru sport este acela că sînt un spectator statornic al întîlnirilor de fotbal („tim” cu Locomotiva Iași, și, bineînțeles, cu C.S.M.S.) și volei.

Am 31 de ani și vă mărturisesc că mă afectează lipsa de dragoste și de interes a celor ce se ocupă de organizarea activității sportive la

Atelierele R.M.R. Iași. Ați înțeles că este vorba de comitetul asociației sportive. Nu de mult, aveam o popicarie, unde mulți dintre noi ne întrecem în timpul liber. Dar, n-a avut nimeni grijă de ea și acum stă dată uitării, se degradează. În asociația noastră înseamnă inițiativă, organizarea unor întreceri populare care să-i mobilizeze la startul competițiilor ne toți iubitorii sportului, să-i mențină angrenată în întreceri serioase mai mari de timp. Se simte nevoia ca treburile sportive să se afle în mîinile unor oameni cu adevărat poziționați de sport”.

Irina Duicu
studentă, anul II
Institutul Politehnic Brașov

„După prețuirea profesională, o mare atenție o acord pregătirii sportive. În afară de faptul că mă fortifică fizic, ea îmi aduce satisfacții și îmi oferă posibilitatea de a mă destinde după eforturile intelectuale. Practic cu regularitate gimnastica. Am îndrăgit-o în liceu datorită profesoarei Iliana Diaconescu, care a știut să ne demonstreze practic frumusețea acestui sport. De atunci, nu există zi în care să nu mă pregătesc. Am ajuns să obțin categoria I de clasificare și să fiu selectionată în secția de performanță a clubului sportiv Politehnica Brașov. Acum, îndrumătorul meu pe drumul ridicării măiestriei sportive este tov. profesor Dragoș Birt.

Consider că întrecerile campionatelor universitare nu acoperă necesitățile competiționale ale masei iubitorilor sportului din universități. Propun organizarea unor concursuri între centrele universitare, a unor întreceri pe ramuri de sport și, poate, competiții între studenții de la facultăți similare din diferite centre. Astăzi, cînd numărul facultăților a sporit, cînd există institute de învățămînt superior în numeroase orașe ale țării, este firesc să se găsească noi posibilități pentru ca studenții să-și măsoare forțele și pe terenul de sport”.

Anghel Năstase
operator laminorist
la Combinatul Siderurgic
Galați

„Prietenia mea cu sportul datează din copilărie. Nu este, firește, un lucru ieșit din comun. Toți am „bătut” mingea în copilărie, am ațerșat și, dacă am avut un rîu prin apropiere am înnotat. Legătura mea cu sportul a durat însă peste ani. La Galați mai întîi și, apoi, la București, la clubul sportiv Steaua, am practicat canotajul. Sportul a devenit, astfel, pentru mine o obișnuință, un lucru de care nu te poți despărți chiar dacă nu mai ești la prima... tinerete.

Din timpul meu liber, o bună parte o acord sportului.

Iarna, particip la antrenamentele de la bacul asociației sportive Ancora, iar vara colind cu deosebită plăcere... Dunărea. În ultima vreme mi-am reamintit și de mai vechea mea pasiune pentru fotbal. Am devenit instructor voluntar și pregătesc echipa de fotbal a schimbului A de la laminorul de tablă groasă, din care fac parte și ca jucător. Actualmente, participăm la campionatul asociației sportive, o competiție care se bucură de multă simpatie în rîndul muncitorilor din combinatul nostru.

Și, fiindcă a venit vorba,

să discutăm mai mult despre campionatul asociației. N-ar fi oare firesc ca acestor întreceri să li se facă o mai atentă și mai eficientă popularizare? Eu și tovarășii mei de muncă socotim că este competiția cea mai indicată pentru a antrena în practicare sportului o mare masă de tineri și vîrstnici. În această competiție ei își pot verifica forțele și talentul, pot dovedi aptitudinile pentru un sport sau altul. Cu prilejul întrecerilor campionatului asociației sportive pot fi remarcate elemente înregistrate,

care să formeze „ucleul” unor echipe noi. Am propus ca aceste echipe să fie încadrate într-o activitate continuă la nivel orășenesc. Se găsesc destule posibilități: fie întîlniri cu echipele altor asociații sportive, care să devină tradiționale, fie cuprinderea lor într-o serie de campionatului orășenesc, fie organizarea unor cupe. Și încă o remarcă: mai multă preocupare pentru amenajarea terenurilor simole, pe care să se poată desfășura simultan întreceri la fotbal, volei, handbal ș.a.”.

Acad. Raluca Ripan
presedinte al Filialei din Cluj
a Academiei R.S.R.

„Sînt, fără rezerve, adepta practicării exercițiilor fizice. Am practicat, cu pasiune chiar, inotul, schiul și tenisul de cîmp. Astăzi, mă dedic drumeției, turismului cum i se spune în terminologia sportivă. Consider că este una dintre cele mai complete forme de recreere activă. În mijlocul naturii ai satisfacții depline, te simți tînar, tot mai tînar. Aștept întotdeauna cu nerăbdare - după orele de muncă profesională petrecute în laboratoare sau aplecat deasupra cărților - să merg într-o excursie.

Exercițiul fizic ar trebui să fie practicat de toți cetățenii țării. Sportul aduce o mare contribuție la realizarea unor generații bine dezvoltate fizic și intelectual, la educarea tineretului. Iată de ce trebuie să-i îndrumăm în permanență pe tineri spre practicarea cu regularitate a exercițiului fizic.

Eu mă străduiesc să fac acest lucru cu studenții și studențele. Dacă s-ar face o anchetă, ar reieși, fără îndoială, că foarte puțini dintre ei folosesc zilele de odihnă pentru excursii și sport. Prea mult spațiu își găsesc în programul lor plimbările fără rost pe „Corso” și reuniunile ce se desfășoară în aerul viciat al unor săli cu o capacitate redusă față de numărul participanților. Asadar, fără să se considere o imixtiune în aranjarea programului lor, trebuie să-i îndrumăm să-și folosească timpul liber în mod plăcut și util, să dăruiască sportului ore de răgaz, pentru că vor fi din plin răsplățiți pentru dărnicia lor”.

Alexandru Chiritescu
elev, clasa XI a B, Liceul nr. 1
Sighisoara

„Anul 1964 mi-a adus multiple satisfacții. Printre ele - la loc de frunte - se află și aceea că am încheiat primul trimestru numai cu medii de 9 și 10 și mi-am îmbunătățit simțitor rezultatele în cele două probe atletice care mă pasionează: săritura în înălțime și aruncarea greutății.

Pentru atletism mă pregătesc cu diferite prilejuri: în orele

de educație fizică, în cele de activități sportive și la antrenamentele din cadrul secției de atletism a asociației sportive Știința, conduse de tov. profesori Alexandru Berghlașu și Claudia Buiuc.

Dintre dorințele mele cu caracter sportiv îmi permit să amintesc pe aceea de a se organiza mai multe întreceri de atletism și gimnastică între

școli. Socotesc, de asemenea, că ar trebui să se acorde mai multă atenție dezvoltării turistului în școală. Cu prilejul

excursiilor ne putem îmbogăți cunoștințele în diferite domenii de activitate și putem face sport în mijlocul naturii”.

Maria Căpraru
brigadieră la C.A.P.
Radu Negru Călarăși

„Mă îmi place ciclismul. Parcurg zilnic zeci de kilometri pe bicicletă și de fiecare dată mă simt mai puțin oboșită. De la o țară la alta, de la sediul cooperativei pe ugoare sau de la locul de muncă pînă acasă folosesc întotdeauna bicicleta și aprucă că nu mai am nevoie de un alt antrenament pentru întrecerile sportive la care particip. Cel puțin performanțele mi-au demonstrat aceasta: am câștigat de două ori locul I în „Turul raionului Călarăși”, competiție care angrenează de fiecare dată peste 100 de participanți și am obținut de două ori victoria în întrecerile Spartachiadei de vară.

În anul 1967 mă voi pregăti cu și mai multă atenție pentru a realiza în ciclism noi performanțe. Eu nu uit că maestrul sportului Vasile Burlacu a început să practice ciclismul fiind brigadier zootehnist și a ajuns campion și recordman al țării. Lucrul cel mai important este conștiințozitatea cu care te antrenezi.

Mă voi strădui, de asemenea, să deschid gustul pentru sport și altor fete de ta noi. Poate însă că și organele care se ocupă de organizarea și desfășurarea activității sportive ar trebui să dovedească mai multă insistență, mai multă grijă pentru cuprinderea fetelor în practicarea sportului. Mai multă competiții, o mai intensă propagandă și stimularea morală a performențelor prin intermediul presei ar contribui la mărirea continuă a numărului participanților la întrecerile sportive. Decl. atenție!”.

Florin Crăciunescu
șef de echipaj
pe cargoul „Oradea”

„Să încerc să definesc locul sportului în preocupările mele. Din timpul liber dăruiesc o parte familiei, o alta pasiunii mele pentru film și literatură și o alta - nu este nici cea mai mică și nici ultima în ordinea importanței - sportului. Am practicat cîndva cu regularitate inotul și fotbalul. Acum, însă, pe vas este greu să le rămîn credincios. Le-am înlocuit - pe timpul lunților noastre călătorii - cu șahul și gimnastica. Disputele pasionante pentru desemnarea celui mai bun șahist al cargoului sau pentru titlul de „maestru al gimnasticii” sînt la ordinea zilei și ele suscită de fiecare dată un interes major. Cînd, însă, ne oprim prin porturi, redevinem prietenii fotbalului. În compania altor echipe de pe vasele românești sau de pe cele străine jucăm fotbal pe toate... meridianele.

Preferințele mele nu se referă însă la acțiunile sportive ale echipajului cargoului „Oradea”. Ele vizează sportul românesc. Pe cargoul ascultăm cu emoție transmisiunile radiofonice de la întîlnirile sportive internaționale. Și am dori ca în 1967 sportul nostru să aibă reprezentanți la startul tuturor marilor întîlniri internaționale, iar crainicii să ne comunice numai succese. Nu vă puteți imagina cît este de plăcut ca, fiind în largul mării, să asculti relatarea unor noi victorii sportive românești! Lucrul acesta ne stimulează și ne simțim mîndri cînd un marinar de pe o navă străină ne bate pe umăr și ne spune: „Bravo! Vernescu a cîștigat din nou medalia de aur!” Cînd vom putea auzi și o astfel de frază: „Bravo! Pircălab i-a marcat trei goluri lui Sarti!” Nu s-ar putea oare chiar în 1967?*

Oameni de diferite vîrstă și profesii și-au spus cuvîntul în cadrul acestei anchete. Multe dintre sugestiile lor pot prileji puncte de plecare în activitatea anului 1967 care - și în sport - începe... tot la 1 ianuarie. Interlocutorii noștri au reușit să ne creeze imaginea dragostei de care se bucură activitatea sportivă în rîndul cetățenilor patriei. Acestei pasiuni trebuie să-i corespundă un interes tot mai mare din partea organelor și organizațiilor sportive, o mai atentă cercetare a preferințelor amatorilor de sport, precum și crearea unor condiții tot mai bune pentru ca mase tot mai largi de oameni ai muncii să practice cu regularitate exercițiile fizice, iar anul 1967 ne ofere din plin posibilitatea realizării acestor obiective.

CEI MAI BUNI

10

SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1966

Rezultatul anchetei noastre
de Anul Nou

Potrivit tradiției de Anul Nou, ziarul „Sportul popular” a organizat ancheta pentru stabilirea celor mai buni 10 sportivi români din 1966. La redacție au sosit răspunsuri ale iubitorilor de sport din toate regiunile țării. În baza lor, redacția a alcătuit clasamentul celor mai buni 10 sportivi din acest an și vă prezintă principalele lor succese.

1. AUREL VERNESCU (caiac). Excelentul nostru sportiv a dominat cu autoritate majoritatea competițiilor internaționale din acest an, îmbogățindu-și substanțial colecția de titluri și medalii. La cea mai mare întrecere a caiaciștilor — campionatele mondiale de la Grünau — Aurel Vernescu a urcat de două ori pe treapta cea mai înaltă a podiumului și a eucerit, în plus, o medalie de argint și una de bronz. Multiplul nostru campion mondial a avut o evoluție strălucită și pe lacul Nohămilco, la a 11-a săptămână sportivă preolimpică, unde, în compania unor adversari extrem de valoroși, a stabilit un veritabil record, obținând victoria în einci probe.

La unele dintre aceste succese ale caiacului românesc, împreună cu Vernescu au contribuit și colegii săi de echipă *Afanasie Sciotnic, Mihai Turcas, Dimitrie Ivanov, Anton Calenic ș.a.*

2. VIRGIL ATANASIU (tir). Pentru tinerul arhitect care practică cu pasiune proba de pistol mișcătoare, 1966 a fost anul marii afirmări. La „mondialele” de la Wiesbaden, Virgil Atanasiu și-a însușit pentru prima oară numele în tabelul de onoare al campionilor lumii, ca și pe acela al recordmanilor mondiali. Cu 596 p. el s-a clasat pe primul loc, continuând astfel tradiția succesele de prestigiu obținute de trăgătorii români la marile competiții internaționale.

3. AUREL DRĂGAN (volei). Căpitanul echipei noastre reprezentative, care a eucerit medalia de argint la C.M. de la Praga, și-a dovedit și în acest an înalta măiestrie sportivă, completată de o remarcabilă voință și putere de luptă. Spectatorii praghezi și specialiștii prezenți la întrecerile campionatului mondial l-au aplaudat cu căldură, considerându-l printre cei mai valoroși jucători ai competiției. Aurel Drăgan rămâne pentru tinerii noștri voleibaliști un exemplu de dăruire pentru sportul pe care-l practică, de seriozitate în pregătire și în întreaga sa comportare.

4. CRISTINA BALABAN (inot). Natașa românească a eucerit în 1966 prima medalie la un campionat european. În bazinul „Den

Hommel”, din Utrecht, tinăra noastră inotătoare, în întrecere cu faimoasele Cristine Caron și Linda Ludgrove, a obținut „bronzul”, care a consacrat-o printre fruntașele probei de 100 m spate. Cristina a deschis astfel „pirtia” unor performanțe care, până nu de mult, păreau inaccesibile inotătorilor noștri. Avem speranța că, în anul preolimpic, Cristina Balaban și celelalte speranțe ale natașiei noastre vor face noi pași înainte.

5. NICOLAE MARTINESCU (lupte greco-romane). La întrecerile „europenilor” de la Essen, Martinescu și-a realizat marea dorință de a câștiga titlul de cel mai puternic luptător al continentului nostru. Vinșul făcându-se pe meștegurile gălățene, descopeștii cu câțiva ani în urmă cu prilejul unei competiții sportive de masă, a mers în 1966 un progres evident, urcând o treaptă importantă în ierarhia sportului internațional și dându-ne îndreptățite speranțe într-o comportare eit mai frumoasă la viitoarea ediție a C.M. programată la București.

6. IOLANDA BALAS (atletism). Neînvinșă de un deceniu, Iolanda Balas se prezintă în acest sfârșit de an cu un bilanț bogat în performanțe de valoare. Cu rezultatul de 1,34 m realizat la campionatele republicane de la Cluj ea a condus și în 1966 în clasamentul mondial al probei de săritură în înălțime. Absență la ultimele concursuri ale sezonului, din cauza unui traumatism la tendonul piciorului de bătaie, Iolanda s-a refăcut și se pregătește cu aceeași sîrguință ca și până acum pentru concursurile anului ce vine și pentru asaltul spre cea de-a treia medalie olimpică de aur.

7. ION ȚIRIAC (tenis de cîmp). Campionul țării noastre a avut un sezon bogat în concursuri internaționale de amploare, în cadrul cărora a înțilnit multe din marile „rachete” ale lumii. Câștigător al concursurilor de la Alexandria, Bruxelles, Pörschach și Nottingham, finalist la mari turnee, în special (alături de Ilie Năstase) la cel de la Roland Garros, Ion Țiriac a realizat victorii de prestigiu asupra unor tenis-

mani consacrați ca Gulyas, Riffelt, Lundquist, Fletcher, Drysdale.

8. ALEXANDRA NICOLAU (șah). Cele două victorii realizate de valoroasa noastră șahistă în fața campioanei mondiale Nona Gaprindașvili i-au adus un frumos prestigiu. Dintre celelalte mari succese raportate în 1966 amintim câștigarea turneelelor internaționale de la Belgrad și Beverwijk, precum și locul doi în turneul zonal de la Varna, care i-a asigurat participarea, în 1967, la turneul candidatelor pentru titlul mondial. Subliniem, de asemenea, faptul că jucând la prima masă la C.M. pe echipe de la Oberhausen, Alexandra Nicolau a terminat competiția neînvinșă, realizând 80 la sută din punctajul maxim și aducând astfel o contribuție hotărâtoare la ocuparea locului doi de către reprezentativa feminină a României.

9. PETRE PURJE (popice). Printre învingătorii ultimei ediții a campionatelor mondiale, destășurate la București, s-a numărat și sportivul cîmpinean Purje. El a obținut două medalii de aur — una în proba de perechi (alături de C. Rădulescu) și cealaltă în proba pe echipe. Recent, Petre Purje a confirmat succesele de la București câștigînd marea competiție internațională de la Aue.

10. ION PIRCALAB (fotbal). Rapidul extrem drept al echipei reprezentative a câștigat și în acest an simpatia iubitorilor de fotbal, pentru evoluțiile sale spectaculoase, pentru valoarea tehnică ridicată a jocului său și, uneori, pentru eficacitatea șuturilor sale. Ion Pircalab și-a adus o contribuție prețioasă la succesele înregistrate de fotbalul românesc în sezonul trecut.

★ În clasamentul întocmit de redacție pe marginea răspunsurilor primite de la cititori figurează, firese, doar primii 10 sportivi ai anului 1966. Au mai primit însă numeroase voturi și alții: *Afanasie Sciotnic* (caiac), *Florin Gheorghiu* (șah), *Nicolae Giju* (box), *Viorica Viscopoleanu* și *Serban Ciocina* (atletism), *Mihai Albu* (baschet), *Cornel Popa*, *Mihai Ionescu*, *Dan Coe* și *Nicolae Dobrin* (fotbal), *Ion Alionescu* (lupte), *Eduard Derzei* (volei) etc.

CAMPIONATE MONDIALE

Ianuarie: handbal bărbați (Suedia); februarie: bob (Franța), biatlon (R.D.G.); martie: handbal tineret (Olanda), hochei pe gheață (Austria), scrimă tineret (Iran); aprilie: baschet fete (Cehoslovacia), tenis de masă (Suedia); iulie: scrimă (Canada); august: aeromodulism (Cehoslovacia), ciclism (Olanda), șah juniori (Izrael); septembrie: lupte greco-romane (România), lupte greco-romane și libere juniori (Bulgaria), talere-skeet (Italia); octombrie: haltere (Japonia); noiembrie: lupte libere (India).

CAMPIONATE EUROPENE

Ianuarie: bob (Austria); februarie: bob tineret (Austria), patinaj artistic (Iugoslavia); martie: atletism-sală (Cehoslovacia), gimnastică bărbați (Finlanda); mai: box (Italia), gimnastică femei (Olanda), haltere (Austria), lupte

Ce vom urmări în 1967?

greco-romane (U.R.S.S.); iunie: tir-glonț juniori (Cehoslovacia), talere-skeet (Franța); iulie: călărie-obstacole juniori (Italia); august: canotaj femei (Franța), caiac-canoe (R.F.G.), caiac-canoe juniori (Suedia); septembrie: canotaj bărbați (Franța), lupte libere (Turcia); octombrie: baschet bărbați (Finlanda), volei (Turcia). „CUPA EUROPEI”: martie: scrimă-floretă bărbați (Franța), spadă (R.F.G.); aprilie: scrimă-floretă femei (Italia); iulie: atletism (pe zone, echipele noastre vor evolua în Norvegia — fetele și în Cehoslovacia — băieții), natație-sărituri (Finlanda); CRITERII EUROPENE: martie: schi-probe alpine juniori (Cehoslovacia), schi-probe nordice juniori (R.D.G.); iulie: tenis de masă juniori (Danemarca); august: inot juniori (Suedia).

BALCANIADE

Martie: „Crosul balcanic” (Grecia); aprilie: box (Turcia), baschet bărbați (Iugoslavia), lupte greco-romane (Grecia); iulie: baschet junioare (Turcia), tenis de cîmp (România); august: baschet juniori (România), natație (Grecia); septembrie: atletism (Turcia); octombrie: tenis de masă (Turcia); decembrie: baschet femei (Bulgaria).

ALTE COMPETIȚII

Mai: „Cursa Păcii” la ciclism, turneul U.E.F.A. juniori (Turcia), tir — „Cupa țărilor latine și Greciei” (Grecia); iunie: campionatul european studențesc la fotbal (Portugalia); iulie: campionatul mondial studențesc la șah (Suedia); august: Universiada (Japonia); septembrie: turul ciclist al României.

SCRIITORII ȘI SPORTUL

Nu mi se pare nimic straniu...

Un scriitor a numit veacul nostru drept „un secol straniu al sportului”. De ce straniu? Sportul este o indeletnicire mișnară, cunoscută de cele mai vechi civilizații. Grecii și romanii i-au acordat o mare prețuire, făcând din mișcarea fizică un adevărat cult. Poezii eleni au cîntat în versuri nemuritoare pe eroii amfiteatrelor; frumusețea plastică a tinerelor corpuri mlădiale, suple prin exercițiile gimnasticii, stîrnea admirația tuturor.

„Mîine sănătoasă într-un corp sănătos” spuneau cu bună dreptate cei vechi. Acest înțelept adagiu a străbătut milenii, găsindu-și o strălucită intrupare acum, în anii ce-i trăim. Astăzi, viața unui om modern nu poate fi despărțită de sport de exercițiul fizic.

Pașii m-au purtat în dese rinduri pe meleagurile patriei. Și chiar unui ochi cu mai puțină experiență nu-i poate scăpa amănuntul (de loc lipsit de însemnătă-

te) că în țara noastră fenomenul sportiv s-a înscris trainic în contextul vieții fizice și suilești a întregului popor. Am văzut copii sau tineri angajați în pasionante partide ale jocurilor cu mingea, bătrîni respectabili (contempo-

rani cu acest secol al sportului, numit — impropriu — straniu) urcînd cărările, nu totdeauna ușoare, ale munților. Săliile de șah, de ping-pong sau de gimnastică înglobate în corporile elegante ale caselor de cultură îți dau senzația fermă că noțiunea aceasta a făcut pasul hotărîtor de la simbol la realitate.

Din cite înțeleg, ziarul dumneavoastră încearcă să facă, prin punctul de vedere al scriitorilor, o retrospectivă sportivă a anului 1966. Timpul nu mi-a îngăduit să fiu părtaș la toate succesele pe care băieții și fetele noastre le-au izbutit în acest an. Dar, măcar ca simplu cetățean, le-am aflat pe cele mai de seamă, le-am salutat și m-am bucurat. Păstrez credința că flăcăii și sinzienele națiunii românești, inzeștrată cu darurile cele mai alese, sînt în stare și de mai mult. Iar că nu mă înșel, o va dovedi anul 1967, care ne și ciocănește la poartă.

Victor EFTIMIU

Cheia succesului

Finala campionatului pe echipe a relevat în acest an un box mai tehnic, mai combativ, mai plin de acuratețe. E loc, desigur, și pentru mai bine. Boxeri de certă valoare. Clucă, Giju, Bădoș, Antoniu, Stumpf, Dobre, Chivăr, Monea, Mariușan și-au afirmat calitățile. Mă oprise doar la unul dintre ei: Nicolae Giju. Cu cîteva ani în urmă, cel mult trei, cînd antrenorul Marcu Spakov a intrat pe poarta clubului „Steaua” cu băteandru acestuia slăbuț, timid și parcă speriat, sosit de pe plaiurile Craiovei, nimeni nu a întrezărit pe viitorul și redutabilul campion. Doar doi oameni credeau în „steaua” lui Giju: boxerul și antrenorul. Și iată, doar după cîteva luni, craioveanul s-a impus atenției amatorilor sportului cu mînuși. După un an a cucerit o dată cu titlul de campion și marele public, devenind favoritul său. Boxul său în linie, tehnic, cu un impresionant joc de picioare, subtil, plin de fantezie, combină armonios grația cu forța, șahul cu scrima. Pentru acest stil variat și complex, Giju a fost răsplătit cu aplauze la scenă deschisă atît în țară cît și peste hotare, unde a apărut cu cinste culoriile patriei. Dar foarte puțini cunosc seriozitatea, conștiințozitatea, tenacitatea și pasiunea cu care se pregătește acest pugilist pentru a demonstra pe ring virtuozitatea unei adevărate arte. Nu fac economie de adjective, cunoscînd modestia

lui Giju și faptul că ele au darul să-l ambiționeze și mai mult. De aceea nu mă voi reține să relatez un singur fapt esențial prin semnificația și probitatea sa etică. Avînd o permisie de două săptămîni, spre surprinderea mea, care-l știam la Craiova, l-am întîlnit doar după patru zile, în sala de antrenament. Mi se explică sincer:

— Aici mă antrenez mai bine!

Deci perseverența, puterea de muncă au impus la rangul de măiestric talentul său nativ. Chiar după strălucitele partide din campionat mi-a destăinuit lipsit de emfază:

— Mai am multe de pus la punct pentru europene și Olimpiadă! Nu sînt încă mulțumit de mine!

Socotesc că pentru un campion aceasta e cheia succesului!

Nicolae TĂUTU

Lerui—ler...

Turnă — și visu-mi zboră pe o tîlpice de sanie sau pe dozeu lunii, fuge spre munți la Vîrfurile Dor, lunecă printre brazi peste care fumegă nînsori superbe și, cînd galopul vîntului de la nord crește răscolitor, se oprește în praful unei cabane unde răbate o aromă de mirodenii și cineva cîntă la ghitara un cîntec ce nu se potrivește cu riscolul, cu mînuși și cu corbii. Decembrie a îmbătrînit și nu mai are căi de schimb, se tirăste prin troieni și ceasul din perete se pregătește pentru prima bătaie a anului 1967. Pocnește gerul și prin țesătura fularului, ridicat să acopere și bărbia și nasul, vine un miros de tuică fiartă. Musteriile din colț de la Giulești, stînd cu spatele la lada aceea de beton și urlete în care se simt gata să dea navală la cel dintîi semn, vorbesc aiurea despre troici, cîrduri de veni și balade scandinave — și nici un cuvînt despre fotbal. Mingile dorm într-un colț de magazie (vai de capul lor spart și dezumflat!), Dumitriu II și Ionescu și Pircălab nu mai sînt „urătorii” sau „vijelia” din Ștefan cel Mare, sînt, ia așa, niște trecători ca mine și cu dumnea, cu palton, cu căciulă, familisti în căntura unui brad. (Și, doamne-dumnezeule, pe piața se găsesc numai molizi!). Și totuși, undeva, prin dansul fantastic al zăpezilor, e o primăvară care coboară în noi, cu un stadion frumos gazonat, cu porți, cu plase, cu 22 de băieți gonind drăcește. Și sîntem acolo și noi, zecile de mii de îndrăgostiți ai fotbalului, chinîm și strigăm, fluierăm și apîndem torțe, batem tobe și ne fimăm bucuria în trompete, suferim și aplaudăm; împărați investiți cu depline puteri de detronăm pe Herrera („Magule, și s-a infundat!”), alcătîim naționale și le desfăcem într-un minut, îi dăm lecții lui Dan (și el se supără, nu-nțeleg sau se preface că nu știe că-l înșim), îi îmbrățișăm pe Mișu Ionescu și pe Dobrin și peste o duminică scăpărăm de mî-

nie dacă cineva sustine că „ăștia sînt jucători”, știm ce număr poartă la ghele fiecare băiat, născocim povești cu Teacă, îl strigăm pe nume pe Valentin Stănescu și-i asaltăm cu scrisori pe cronicarii sportivi — „scrie, domnule, acolo, negru pe alb, că noi vrem triplete de aur și cureu magic... să-l aducă îndărăt pe Voinescu, iar Oană și Coraci să vină la noi să vadă că avem un jucător în regiune care țî-l aruncă pe Sarti în stînga porții și trimite mingea în dreapta”.

Zăpezile foșnesc sub geam — exact în clipa cînd Eugen Barbu vorbește cu Puk ala al lui, care seamănă cu un ghioc, fiindcă le știe al naibii pe toate: că la Napoli ne-am încurcat în mingea, iar un component al reprezentativei noastre a pus în gura lui Mazzola niște vorbe care nu i-au trecut acestuia nici odată prin minte, că în Cipru, ucolo unde nici o reprezentativă străină n-a cunoscut înfrîngerea, pe noi ne-au tăiat cinci mii de nădușeli pînă să ajungem să egulăm.

Zăpezi se cern pe brazi și pe sub arborii lor albastre, un an se duce în nesfîrșit și în timp înghețat. O tină și un dor, venind din copilărie pînă la noi, ne așează în inimă lumină înaltă și prin zăpezi colindătorii seamănă cîntec. Lerui-ler și rîurile visului pornesc peste munți și cîmpii, clopoștii hohotesc veseli și căii grîului, cu frîiele atîrnînd, năvălesc prin uliți și în fiecare fereastră arde un brad.

Tuturora — an dulce și bun, Lerui-ler!

Fănuș NEAGU

Părerăa unui om din tribună

Incep cu o precizare (to-mător să nu-mi strîmbească cititorul rîndurile cu altă): n-am și nu voi avea niciodată altă calificare în materie de sport, decît aceea de simplu om din tribună; fac parte din loturile restrînse categorice a iubiturilor de sport care, apreciîndu-și just virtuțile, nu revin la fotoliul prezidențial al Federației de fotbal, nu cred că ar putea țuce față postului de selecționer unic, îi lasă rece disputa dintre gazetarii de specialitate și scriitorii. Iur-o unică postură, aceea de om din tribună, imi spun părerăa acum și am simțit nevoia să precizez aceasta din capul locului.

Așadar ce-am retinut din anul sportiv 1966?

Supporterul „microbustul”, prietenul simțitor din mine au arut un an pe care ezit să-l doresc pînă și celui mai mare dușman. Naiba m-a pus să mă nasc la Iași și asta să mă obligă să țin cu C.S.M.S.! Tot naiba, ori anul dintre adjuștii săi m-a făcut să fiu prieten cu Fănuș Neagu, Nicușă Tănase, Constantin Chiriță, Victor Vîntu, simpatizantii unor echipe de rsemenea „la pînănt”, și

leșele noastre întîlniri să-mi așterez în mod grău fondul meu optimist.

Desigur de supporter, de microbust, n-aș zice că '66 a fost un an tocmai rău. Desi cred că mi-ar cădea rîndușii din mină (și, cine știe, poate mina cu totul) țără us scrie și eu — ca titlu altii — că înfrîngerea suferite de naționala noastră la fotbal trezesc asemănate unor victorii, totuși mi-e destul că băieții noștri au jucat ceva mai bine, că sînt mai puțin timorați în fața adversarilor fuimoși, că ultimele formate ale echipei reprezentative sînt mai aproape de ceea ce dorim en țării. E o realitate pe care nu pot să n-o consemnez. Mai mult, care mă bucură.

Din ea derivă și dorințele pentru 1967.

Este anul cînd, în materie de fotbal, trebuie să continuăm ceea ce am început, chiar dacă e un început timid. Am convîncerea că o să ne descurcăm onorabil. Dar, pentru dumnezeu, să-i lăsăm pe antrenori, dacă nu chiar să-i vadă de treabă (asta unora dintre noi o să le fie mai greu), măcar să se desmeticească după atîtea lovitură de pedeapsă trase de noi toți, cu sete, dar foarte adesea și cu lipsă de înțelegere. Detest pe partizanii formulei sceptice: „asta-i situația, nu putem mai mult”, dar mă obosesc prin neseriozitatea lor pretențiile exagerate. Un mai profund realism, o mai mare luciditate — iată ce doresc, deopotrivă, în '67, fotbalului nostru, sportului nostru în genere, cronicarilor săi, milionelor de suporteri printre care am cîntea să mă număr.

Octav PANCU-IAȘI

LA ÎNĂLȚIMEA ORAȘULUI OLIMPIADEI

Dacă ar trebui să reprezint printr-o singură imagine anul sportiv românesc 1966, atunci aș alege neapărat decorul fastuos al marelui Pavilion al Expoziției, în momentul în care Dinamo și Rapid își disputau înțietatea în „Cupa campionilor europeni” la volei.

De ce? Pentru că aceasta ar prezenta, socotesc, cit mai clar, cit mai evident, ceea ce doresc și ceea ce urez eu sportului nostru: să facă din stadioanele și săliile țării locuri de mari și triumfătoare întîlniri internaționale, să facă în așa fel încît, în zilele unor meciuri hotărîtoare, atenția opiniei publice de pe întregul glob să fie îndreptată către București.

Anul care a trecut?... Am spus: voleiul, tirul, cele 5 medalii de aur de la Grînuș și, o ultimă plăcîntă surpriză — campionatul național feminin de șah ciș-

tigat de colega mea, Elisabeta Polihroniade.

Anul care vine? Echipa noastră de fotbal să învingă în toate jocurile pe care le are de disputat în campionatul european și, marele deziderat, pentru care — de altfel — am cele mai multe certitudini, handbaliștii să devină pentru a treia oară campioni ai lumii.

Urez tuturor sportivilor noștri performanțe cit mai bune în acest an de „anticameră olimpică”, în așa fel încît, atunci cînd il vom întîmpina pe '68 să fim siguri că ne aflăm cel puțin la înălțimea orașului în care se va desfășura întrecerea sportivă supremă.

Corneliu LEU

SPRE CULMILE IERARHIEI INTERNAȚIONALE

Două nume strălucesc cu intensitate pe firmamentul mișcării șahiste din România, două stele de prima mărime, a căror radiație a depășit de mult hotarele țării. E vorba, după cum lesne puteți bănuși, de Alexandru Nicolau și de Florin Gheorghiu.

Palmaresul lor, aureolat de victorii prestigioase, îi situează printre corifeii luptei sportive pe tabla cu 64 de pătrate, iar rezultatele obținute în ultimul an îi îndreptătesc să aspire, fără umbră de timiditate, la primele trepte ale ierarhiei mondiale.

Precum se știe, mul-

tipla noastră campioană națională, cîștigătoare a numeroase turnee de anvergură, a invins-o în două rinduri, în 1966, pe deținătoarea titlului suprem, Nona Gaprindașvili, adăugînd la această performanță, cu care nici o altă jucătoare din lume nu se poate mîndri, succese concludente în confruntările cu cele mai puternice șahiste de pe glob.

Fost lider al juniorilor din cinci continente, marele maestru internațional Florin Gheorghiu a obținut la rîndul său, în acest final de sezon, laurii consacrații definitive, întrecînd,

într-o partidă magistrală, pe celebrul Bobby Fischer, în cadrul Olimpiadei de la Havana. A fost, de altfel, singura înfrîngere suferită de-a lungul întregii competiții de către acela pe care majoritatea specialiștilor îl consideră regele neincoronat al eșichierului internațional. În trecut fie spus, excelentul șahist american pare că nu se simte la largul său în confruntările cu reprezentanții noștri: acum cîțiva ani, la Varna, tot cu prilejul Olimpiadei, el a pierdut în fața lui Ciociltea...

Așadar, doi dintre purtătorii colorilor Ro-

mâniei, Alexandra Nicolau și Florin Gheorghiu, se afirmă tot mai insistent drept competitori autorizați în lupta pentru înțietate pe arena sportului minții. Faptul îmbracă semnificații deosebite, ilustrînd, o dată mai mult, avîntul unui popor care-și dă înțreaga măsură a capacităților sale abia astăzi, sub razele generoase ale socialismului. Împreună cu toți iubitorii nobilei discipline, urez campionilor noștri, în anul care începe, succes deplin în întrecerea cu liderii șahului mondial!

Dan DEȘLIU

Scriitorii au fost văzuți de Neagu RĂDULESCU

FOTBAL

Cronicarii noștri și răsfoiesc carnetele de însemnări

Cit de repede trece timpul... Parcă ieri ne aflam în tribunele stadionului „23 August” în plină deschiderii noii ediții de campionat, parcă ieri urmăream înfrigurați de emoții în micul ecran desfășurarea ultimului act de pe Wembley. Cind a început „World”... cind a trecut...

Și iată-ne acum la un pas de ora cumpănă dintre '66 și '67. Să aruncăm — în acest al visărilor — o ultimă privire înapoi spre iaptele petrecute pe dreptunghiul gazonului cu care nu ne vom mai întâlni niciodată. Pe cele mai importante, acelea care au făcut presară inimile atât de încercate ale suporterilor nu le vom uita multă vreme de aci înainte. Asupra citorva dintre ele ne vom opri în rindurile următoare, răsfoind carnetele de însemnări...

...10, 9, 8, 6 secunde

bal ea și în viață totul e autentic și... irepetabil.

G. NICOLAESCU

Marile drame ale careului mic

Răsfoiesc mereu blocnotul, încercând să mă opresc la una dintre pagini. E dificil! Fiecare își cere dreptul la înțietate. Totuși, iată, aici, o însemnare lapidară: „min. 73 al jocului Progresul — Petrolul. Mircea Dridea primește o pasă de la Dragomir, aleargă pe aripa dreaptă, îl depășește pe Colceriu și centrează. Balonul zboară cam la înălțimea capului unui om. Doi jucători se îndreaptă vertiginos spre el, avind teiuri opuse: portarul Progresului — Mindru — vrea să-i fringă traiectoria, iar Moldoveanu să i-o modifice. Amindoi, însă, n-au ochi decât pentru mingea și ciocnirea dintre ei este senzațională. Mindru face o voltă în aer și aterizează în cap. Șocul a fost atât de puternic încât portarul leșină. Jocul se întrerupe. Dr. Stel'an Cerciu îi dă îngrijirile necesare. Mindru se... trezește, dar este evident că nu-și mai poate re-lua locul între buturile echipei bucureștene. În clipa aceea, scorul era de 1—1. Matache îl înlocuiește pe Mindru. Zece minute mai târziu, Mircea Dridea înscrie golul victoriei pentru echipa sa, spulberind mitul invincibilității Progresului, păstrat timp de 7 etape. Suporterii lui Mindru au consolat că, alina timp cit „idolul” lor a fost în poartă, Progresul n-a cunoscut înfrângerea. Dar Mindru...? „Întâlnirea” cu Moldoveanu, din min. 73, l-a aruncat la o distanță macro-dimensională de poartă echipei naționale... Fusese la un pas de realizarea unei dorințe imense — revenirea în echipa națională — iar acum era mai departe ca oricind de împlinirea ei. Una dintre marile drame ale careului mic”.

Și altă pagină. Sint însem-

nările de la meciul Dinamo Pitești — Steaua. Transcriu întocmai: „min. 75, o fază banală în suprafața de pedeapsă a Stelei. Turcan, gata să iasă cu mingea afară din teren, îi mai „încearcă” o dată pe Petescu, voind să se strecoare printre el și „lușă”. Pare să reușească. Dar... nu, a căzut. Petescu îl ține pur și simplu cu mina. Arbitrul fluieră hotărât lovitură de la 11 m. Lovitura a executat-o ireproșabil Naghi. 1—0 pentru piteșteni. În clipa aceea golul n-a însemnat decât un moment de „suspens” în viața celor două echipe. Dar, în continuare, el poate fi socotit ca un punct de plecare pentru fiecare dintre combatante: piteștenii au mers din succes în succes (în campionat și „Cupa orașelor țiguri”), în timp ce bucureștenii, în sens invers, au pierdut cinci partide”.

Două minute, două „tablouri” din viața atât de densă a stadionului. Cu dramatismul lor concret, acolo pe dreptunghiul verde, cu semnificațiile, cu repercutările lor asupra tribunelor și, mai ales, asupra celor ce urmau să se întimpl...

VALENTIN PĂUNESCU

Primul și ultimul minut de joc

Nu știm de ce, dar minutele de la începutul unui meci, ca și cele de la sfârșitul lui, sint considerate, în general, ca perioade în care nu se prea întâmplă nimic deosebit, deși, firește, și ele fac parte din timpul regulamentar de joc.

De ce? Un meci durează exact 90 de minute, fiecare din ele avind aceeași importanță. De altfel, două din meciurile la care am asistat în toamnă au demonstrat cu prisosință acest lucru.

Să ne amintim, de pildă, de partida Dinamo București—Universitatea Craiova, disputată la începutul campionatului pe stadionul „23 August” din Capitală. Nici nu se stinsese încă ecoul fluierului arbitrilor Mircea Rotaru, care anunșase începerea par-

tidei, și Dinamo conducea cu 1—0. Craiovenii, care avuseseră lovitura de începere, pierduseră mingea. În posesia ei a intrat Frățila. O pasă la Pircalab, un demaraj al acestuia pe lângă apărătorii adversi, surprinși de repeziunea fazei, și... gol. Nu se jucase mai mult de 11 secunde!

La polul celălalt se situează episodul la care am fost de față pe stadionul din Brașov. Decepție pentru spectatori: în locul egalării sperate, în min. 74 tabela de marcaj arată 2—0 pentru Petrolul! În 16 minute, la fotbal, se poate scrie o istorie întreagă. Dar iată că întâlnirea a intrat în ultimul minut de joc și Steagul roșu n-a reușit între timp decât să micșoreze handicapul: 1—2. Din minutul 90, de asemenea, nu mai rămăseseră decât câteva secunde de joc. O ultimă încercare a lui Goran: un șut la poartă în care nu-și punea nici o speranță. Dar iată că Sfetcu, după ce a reținut balonul fără dificultate, în clipa următoare l-a scăpat în poartă: 2—2!

...Două episoade din care, sperăm, fotbalistii vor trage învățămintele cele mai bune. În orice caz, e mult mai bine să-și lege speranțele de minutul 1 decât de minutul 90!

JACK BERARIU

Mozaic...

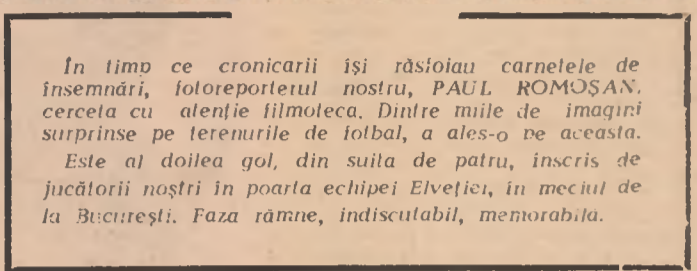
Răsfoiesc carnetul meu de cronicar 1966.

Prima filă e pătată. Hirtia s-a gofrat, ca o amprentă. Da. Imi aduc aminte. Am scăpat carnetul în zăpada udă, pe Ghencea, la un șut al lui Sorin...

O altă filă... Litere șterse, serise cu un creion moale: Carmelo — Juan Manuel, Alvarez, Sabate — Mingorance... E scrisul lui Di Stefano, la Brașov, în hol la „Carpați”... Formația lui Espanol... Nici acum nu cred că au trecut doar 11 luni de atunci...

Altă filă... Desene de covor Buhara... Zone hașurate. Cercuri concentrice. Mozaicuri ciudate... În josul paginii: Pitești... Pitești... Pitești... Ceva mai la dreapta: Plopeni... Plopeni... Plopeni... Și încă de 13 ori... Era o zi de de martie... Imi aduc aminte. Vorbeam despre „bomba” de la Plopeni. Cineva spunea că Dinamo Pitești nu e o echipă de Cupă. I-am dat dreptate. Azi aș putea spune că am făcut-o în speranța că se va auzi la Sevilla și Toulouse...

...12 file compacte... Martie 20... Cronica meciului Universitatea Craiova — Rapid: 1—0... Am transmis-o din cabina „tele-

In timp ce cronicarii își răsfoiau carnetele de însemnări, fotoreporterul nostru, PAUL ROMOȘAN, cerceta cu atenție filmoteca. Dintre miile de imagini surprinse pe terenurile de fotbal, a ales-o pe aceasta. Este al doilea gol, din suita de patru, înscris de jucătorii noștri în poarta echipei Elveției, în meciul de la București. Faza rămne, indiscutabil, memorabilă.

foanelor” craiovene... 10 olteni și-au lipit urechile de geamul cabinei, ca să „prindă” cronica în primă audiere... Au protestat în cor cind au auzit „Plugaru, 5”... Unde-i Plugaru? 10 file... Steaua — Crișul: 1—0.

Sus, în dreapta... 35 000 de spectatori „O tempora!...” Într-un timp s-au mai vindut, probabil, 20 000 de televizoare... „O mores”!

10 aprilie. Rapid — Dinamo: 0—0... Pătrățele cu diagonale... Raport de cornere... Treabă inutilă. Vasas a avut 23 în jocul cu Inter...

4 iunie... Mai e o lună pină la campionatul mondial.

Pe o filă din dreapta, Neagu Rădulescu imi face caricatura internaționalului Fieraru... Montevideo, 1930... E fila pe care i-am transcries declarația pentru ancheta revistei SPORT. O reproduc. Merită:

„Cred că finala de la Londra o va câștiga Anglia. Brazilia, echipă de superclasă la Stockholm, nu mai are astăzi valoarea de atunci — n-a mai avut-o nici în Chile — în stare să contracțeze avantajul hotărîtor al terenului. Mai mult decât atât, nu-i văd pe brazilieni nici în finală. Și asta în primul rind pentru simplul fapt că jucătorii brazilieni trăiesc aureola de mari favoriți, ceea ce nu e bine. Iată de ce cred că în finală, împotriva Angliei, va juca echipa lui Uwe Seeler și Schnellinger. Printre celelalte echipe cu șansa, după Brazilia, care, bineînțeles, nu poate fi omisă, văd încă o echipă sud-americană, mai ales Argentina, și echipa U.R.S.S., a cărei valoare crește mult în competițiile oficiale. În sfârșit, outsider-ul meu este echipa Portugaliei, dacă își va întări apărarea”.

Pentru conformitate: revista SPORT, iunie, nr. 11, 1966... Vă rog să-mi permiteți să-i acord lui Fieraru „Marele colan 1966 al oracolului de la Delphi...”

...O duminică de octombrie... Azi nu scriu nici o cronică. Dar carnetul e ca întotdeauna deschis... E o zi frumoasă... Se apropie pauza. N-am notat nimic... Tirziu de tot, în tren, zăresc

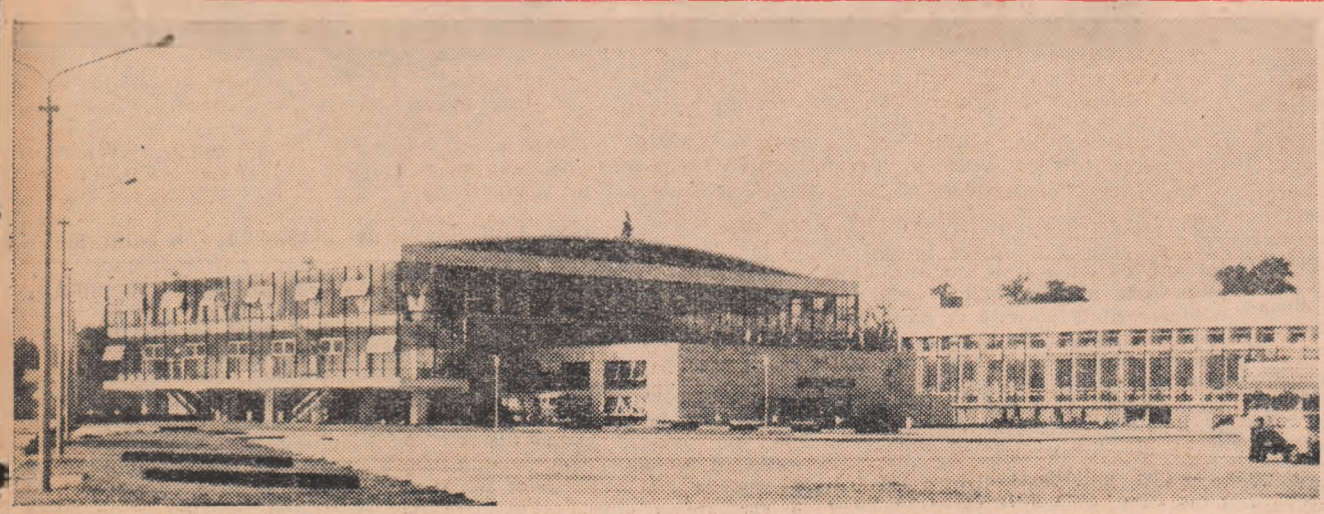
pe fila albă trei puncte negre. Redevin conștient. În minutul 40 am izbit cu creionul de trei ori, în fila nevinovată... „Ceilalți” înscriseră primul gol în poarta echipei mele.

Cei patru „mușchetari” din... Petroșeni

Dintre însemnările mele de cronicar, cele care imi fac o deosebită plăcere, cele pe care le revăd adesea, sint legate de Jiul Petroșeni, pentru că la reparația sa în prima categorie a făcut navașii în rindul „consacratelor” (7—0 cu Steagul roșu, 3—1 cu Petrolul, 2—0 cu U.T.A.) și a lăsat tuturor pasionaților sportului cu balonul rotund o impresie excelentă prin prospețimea jocului său, prin incisivitate în atac, printr-un fotbal purtind amprenta șantierului austriece și mișcarea debordantă a lui „Inter”.

Fără îndoială, creația este a tuturor jucătorilor (titulari și rezerve). Dar — oricât un vreau! — nu putem ocoli faptul că echipa a avut „solisti”. Patru dintre ei — Martinovici, Libardi, Casandra și Peronescu — m-au dovedit abili ca niște „mușchetari” în străpungerea „zidurilor”, în derutarea celor mai mari maestri ai defensivei. „Capitanul de Treville” (antrenorul Coidom) și-a pregătit avangarda de elită întărind personalitatea fiecărui, dându-i posibilitatea de a-și pune în evidență calitățile. Și „mușchetarii” din Petroșeni au străpuns de 21 de ori „garda” adversă, aducind în Valea Jiului — împreună cu alți doi coechipieri — recordul de goluri înscrise (25) în prima parte a campionatului. Peronescu — 9 „tușe”, Casandra — 6, Libardi — 4 și Martinovici — 2, așa ar arăta un clasament sui-generis al „mușchetarilor” la sfârșitul primei părți a sezonului. D'Artagnan rămâne, însă, Libardi. El este creatorul fazelor, „omul” care vine din mijloc și distribuie, cel care sesizează părțile slabe ale adversarului.

CONSTANTIN ALEXE

Nota sală de sport și bazinul de înot din Cluj

Foto: P. Romoșan

Pe harta construcțiilor sportive...

În anul 1966 baza materială a mișcării noastre sportive s-a îmbogățit cu noi construcții moderne — stadioane, săli, bazine — care vor contribui la îmbunătățirea condițiilor de pregătire a sportivilor și la desfășurarea unei mai largi activități competiționale. Astfel, au fost construite săli de sport la Galați, Timișoara, Brașov, Cluj, Cimpulung Muscel, stadionul din Suceava și se va da în folosință bazinul olimpic din Cluj. Pe harta bazelor sportive vor apare în anul care vine alte construcții, începute în 1966: stadionul din Craiova, sălile de sport din orașele Galați, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Piatra Neamț, Birlad. De asemenea, se vor deschide alte șantiere sportive, pentru construirea bazinului de înot și sărituri și a sălii de atletism de la complexul sportiv „23 August” din București, a sălii de sport din Timișoara etc. După cum se vede, în perspectivă obiective importante, care vor asigura o dezvoltare a activității sportive de masă și de performanță în regiunile țării.

Ași ai aviației românești distinși cu diploma internațională „Paul Tissandier“

La Aeroclubul central „Aurel Vlaicu“ din București a avut loc festivitatea înmânării diplomelor internaționale „Paul Tissandier“ decernate pe anul 1966 de către F.A.I. sportivilor români Ștefan Calotă și Ion Negroiu. Cei doi maestri emeriti ai sportului au primit aceste înalte distincții ale Federației Aeronautice Internaționale pentru performanțele lor remarcabile.

ȘTEFAN CALOTĂ are în bogatul său palmares peste 6.000 de ore de zbor! El este pilot de înaltă aerobilitate și a doborât cu diferite prilejuri numeroase recorduri republicane și internaționale de viteză. La parada aviației de la Moscova, maestrul emerit al sportului Ștefan Calotă a primit calificativul „exceptional“ și diploma de onoare a Aeroclubului central al U.R.S.S. Din anul 1950 și până acum el și-a adus contribuția la pregătirea a peste 250 de piloți. În momentul de față cunoscutul aviator sportiv Ștefan Calotă studiază posibilitatea stabilirii unor noi performanțe republicane și internaționale la zbor cu motor.

ION NEGROIU — un alt as al aviației noastre sportive — a efectuat peste 1.300 de salturi cu parașuta la diferite concursuri interne și interna-

Maestrul emerit al sportului ȘTEFAN CALOTĂ

Maestrul emerit al sportului ION NEGROIU

ționale. El este posesor al înșirii de aur cu 1 și 2 „diamante“, deține două recorduri mondiale și 16 recorduri republicane la mai multe probe. Com-

ponent al lotului nostru reprezentativ, instructor de parașutism, maestrul emerit al sportului Ion Negroiu a pregătit peste 7.000 de tineri parașutiști la „turn“ și aeronavă. La rindul lui,

Ion Negroiu se pregătește de pe acum pentru noul sezon competițional al anului 1967.

Acestea sînt, pe scurt, performanțele sportive pentru care cei doi maestri emeriti ai sportului, Ștefan Calotă și Ion Negroiu, au fost distincți de către Federația Aeronautică Internațională cu diploma „Paul Tissandier“.

Rezultatul concursului de fotografii pe teme sportive

Concursul organizat de ziarul „Sportul popular“ și revista ilustrată „Sport“ s-a bucurat de un interes deosebit în rândurile iubitorilor fotografiei sportive. 116 autori au trimis 496 de lucrări, dintre care 215, îndeplinind condițiile tematiche și de execuție, au fost admise în competiție.

După analiza fotografiilor, juriul a decernat premiile concursului următorilor participanți:

Fotografi profesioniști:

Premiul I: AUREL NEAGU din București pentru fotografia „La oglindă“.

Premiul II: ROMEO ONODI — București — („Cine va fi făcut tuș?“).

Premiul III: EMIL CÎȘMAȘ — București („Reflex“).

Mențiuni: IONEL DAVID — Iași („Geometria entuziasmului“), ALEXANDRU NEDELCU — București („Icar nautic“), TEODOR ROIBU — București („Manej“), PAUL ROMOSAN — București („Faul“) și PETRE STAN — București („Tentativa de record“).

Fotografi amatori:

Premiul I: FRANCISC DEAK — Cluj („Instantaneu duminical“).

Premiul II: VALERIU BOGDANET — Bacău („A fi sau a nu fi“).

Premiul III: ADAM MICLOȘ — Brașov („Luptă dirză“).

Mențiuni: EMILIAN CRISTEA — București („Dincolo de vertice“), RUDOLF GHERGHELI — Cluj („Start“), EMIL GHETIU — Galați („Viteză“), OTTO SCHIEB — Tg. Mureș („Simfonie pe apă“) și VASILE VENIS — Carei („Antrenament“).

HANDBAL

Duminică, la Cluj

Primul meci internațional pe 1967: România — Japonia

Sala sporturilor din Cluj va găzdui în ziua de 1 ianuarie primul joc internațional de handbal al anului 1967, care echipa României va înfrunta reprezentativa Japoniei. Este cel de al 76-lea meci internațional pe care îl susțin handbaliștii români și cel de al treilea compania sportivilor japonezi. Până prezent, cele două formații s-au mai întâlnit de două ori, în cadrul ultimelor ediții ale campionatului mondial, victoria revenind de fiecare dată jucătorilor români: 29-11 la 2 martie 1966 (Hassloch) și 36-12 la 9 martie 1966 (Pardubice).

Oaspeții au sosit în Capitală în ziua de joi cu un lot de 16 jucători printre care figurează Iybatu, Kono, Takashita, Yoshikane, Katsu, Murakami ș.a. Ei vor susține un al doilea meci în compania reprezentativei noastre în ziua de 3 ianuarie la București.

PRONOSPORT

Programul concursului PRONOSPORT nr. 1 din 8 ianuarie 1967: I Atalanta — Fiorentina, II Foggia — Brescia, III Juventus — Mantova, IV Lanerossi — Cagliari, V Lazio — Bologna, VI Milan — Torino, VII Napoli — Internazionale, VIII Spal — Roma, IX Venezia — Lecco, X Alessandria — Salernitana, XI Catanzaro — Pisa, XII Livorno — Potenza, XIII Novara — Palermo.

Important pentru cîștigătorii la TRAGEREA REVELIONULUI:

Biletele cîștigătoare se depun până marți 3 ianuarie 1967, ora 13, în orașele de reședință regională, iar în celelalte localități până luni 2 ianuarie 1967 ora 13.00.

Plata premiilor pentru cîștigătorii din Capitală va începe luni 9 ianuarie 1967 ora 9.30, prin casele proprii.

Pentru cîștigătorii din provincie care au indicat o localitate reședință de regiune sau raion prin casele raionale CEC (după 2-4 zile de la începerea plății în Capitală).

Prin mandat postal pentru celelalte categorii de cîștigători (domiciliați în localități nereședință de regiune sau raion, care au jucat în altă regiune, spitale, sanatorii, unități militare ș.a.) începînd de luni 9 ianuarie 1967.

Cîștigătorii celor 10 autoturisme de la concursul special Pronoexpress din 21 decembrie 1966: 1 „Fiat 1800“, 1 „Renault 10 Major“ și 15.000 lei: Enache P. Enache din Rm. Sărat; 1 „Fiat 1800“: Lupse Iulian din Baia Mare; 1 „Renault 10 Major“: Viter Nicolae din Arad; 1 „Renault 10 Major“: Jenescu Ilie din Bacău; cite 1 „Trabant 601“: Sirbu Ioan din Timișoara, Negoia Nicolae din Bolintinul din Vale, reg. București, Dumitrescu Silviu din București, Corbu Dumitru din Brașov, Manda I. Dumitru din com. Plopeni, reg. Argeș.

• Cu prilejul Anului Nou, Loto-Pronosport urează participanților cîștiguri mari și LA MULȚI ANI!

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

Numărul viitor al ziarului nostru va apare marți 3 ianuarie 1967 la ora obișnuită.

POPICE

CAMPIONATUL DE TINERET AL CAPITALEI

De curînd, a avut loc pe arena M.M.C.M. campionatul Capitalei rezervat echipei de tineret, formate din cîte doi băieți și tot atîtea fete, sub 21 de ani. S-a jucat la proba de 60 bile mixte. Dovedind o mai bună precizie în lansarea bilei, tinerii popicari de la Gloria au ocupat primul loc în clasament cu 919 p.d., fiind urmași, în ordine, de M.M.C.M. 891 p.d., Constructorul 819 p.d., Rapid 779 p.d., Voința 777 p.d., Frigul 764 p.d., Centrocop 726 p.d., Lanomet 668 p.d. etc.

Cele mai bune rezultate individuale au realizat Elena Moldoveanu (M.M.C.M.) — 245 p.d. și Alexandru Cătineanu (Gloria) — 260 p.d.

HOCHEI

Campionatul republican va fi reluat la 6 ianuarie

Cel de al treilea tur, penultimul, al campionatului republican de hochei pe gheață este programat să se desfășoare între 6 și 10 ianuarie. Conform calendarului stabilit inițial, întrecerile se vor desfășura la Miercurea Ciuc, dar numai în cazul în care condițiile atmosferice vor permite acest lucru. Dacă la Miercurea Ciuc nu va exista o gheață corespunzătoare, întrecerile vor fi găzduite, ca și cele precedente, de patinoarul artificial „23 August“.

Pentru cel de al treilea tur al campionatului, F.R.H.P. a modificat programul meciurilor, astfel: VINERI: Steaua Buc.—Politehnica Buc., Agronomia Cluj—Tirnavă—Odorhei, Dinamo Buc.

—Voința M. Ciuc; SIMBATA: Steaua—Tirnavă, Voința—Agronomia, Dinamo—Politehnica; DUMINICA: Voința—Tirnavă, Agronomia—Politehnica, Steaua—Dinamo; LUNI: Steaua—Agronomia, Dinamo—Tirnavă, Voința—Politehnica; MARȚI: Dinamo—Agronomia, Politehnica—Tirnavă, Steaua—Voința.

• În cadrul pregătirilor efectuate pentru reluarea campionatului, la Odorhei s-a desfășurat recent întâlnirea dintre Tirnavă și Voința M. Ciuc. La capătul unui meci viu disputat, victoria a revenit oaspeților cu scorul de 4-1 (1-0, 1-1, 2-0). A. Pialoga — coresp.

ȘTIRI DE PESTE HOTARE

„Inter“ rămîne în frunte

Potrivit tradiției, în fiecare an revista engleză de fotbal „WORLD SOCCER“ publică clasamentul celor mai bune șase echipe de club din lume.

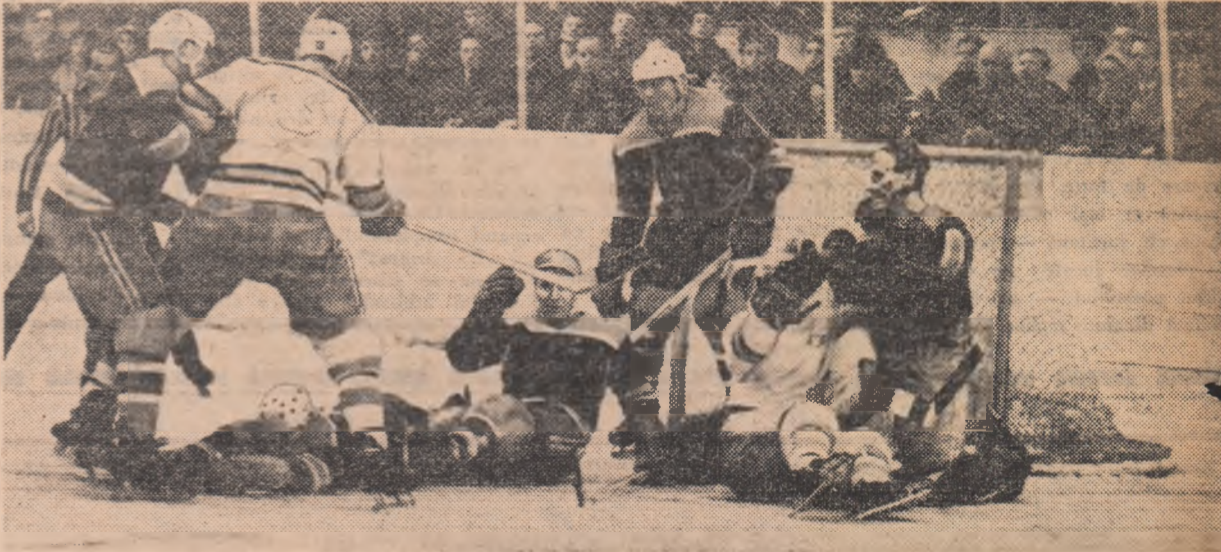
După părerea ziariștilor sportivi, și a specialiștilor din Anglia, și în acest an Internazionale merită să fie clasată pe primul loc. „Ne mentinem părerea că „Inter“ este cea mai bună echipă de club din lume, în ciuda faptului că Italia a avut un „fiasco“ la C.M. de fotbal — serie cunoscutul ziarist englez Eric Batty. Fotbalul practicant de Internazionale rămîne un „model“ pentru toate echipele de club și formația antrenată de Herrera nu are egal în toată lumea“.

Pe locul II revista engleză situează echipa Penarol (Uruguay). Această echipă a eucerit „Cupa intercontinentală“ și, în plus, a aprovizionat cu jucători reprezentativa Uruguayului la C.M. de fotbal, unde a ținut în șah multe echipe de cîrtă valoare.

Pe locul III — Real Madrid, o echipă care, introducînd cîteva elemente tinere, n-a ajuns încă la maturitatea care i-ar da dreptul la un loc mai bun în clasament. Urmează River Plata (Argentina), cu certe valori, Vasas Budapesta și Borussia Dortmund.

„Meciul anului“ la box

Unul dintre primele mari evenimente sportive ale anului 1967 — cel mai mare pe plan pugilistic — va fi, fără îndoială, întâlnirea care se va desfășura la 6 februarie, între Cassius Clay și Ernie Terrell, pentru titlul de campion mondial la categoria grea.

Unde-i pucul? Nu numai noi ne-am pus această întrebare, ci și hocheiștii din fotografie, care-l caută cu privirea pe întinsul gheții. Și n-ar fi exclus ca șugubățul puc să se aleie chiar în plasă... (Fază din meciul T.S.K.A. — Spartak Moscova, din campionatul unional de hochei)

La semnarea contractului, Cassius Clay a declarat: „M-am săturat să tot aud că eu n-aș fi singurul campion. Asta m-a împiedicat să-mi iau o binemeritată vacanță de șase luni. E necesar să-l îndepărtez pe Terrell din drumul meu. Altiel am coșmare“.

— Te voi face k.o. — i-a spus Terrell lui Clay. Am cel mai bun „jab“ din lume.

— Dar n-ai decît așit — i-a răspuns Clay. Și vei fi viitoarea victimă a... „pașilor de dans ai lui Ali“ (Mohammed Ali este cel de-al doilea nume al lui Clay — n.n.).

— Va fi o luptă și nu un concurs

de dans — i-a replicat Terrell. Și în loc de chitara mea obișnuită, voi avea mănuși de box (Terrell este șef de orchestră într-un cabaret și cîntă la chitară — n. n.). Vezi să-ți aduci un chirurg estetician.

— I-am chemat — a răspuns Clay — poate că ai nevoie.

Revenind la lucruri mai serioase, cei doi boxeri și-au expus părerile în legătură cu meciul. Clay: „Terrell e mai înalt decît mine cu 8 cm. are o alonjă superioară, și e dificil pentru că se acroșează de adversar ca o lipitoare“. Terrell: „Clay este viol și mobil, dar cu „șlinga mea“ îl voi ține la distanță“.

Un clasament al celor mai buni tenismani din lume

Ziarul londonez „DAILY TELEGRAPH“ a stabilit, ca în fiecare an, clasamentul celor mai buni jucători de tenis din lume. Specialiștii ziarului au acordat titlul pe 1966 jucătorului spaniol Manuel Santana. Urmează în clasament Stolle (Australia), Emerson (Australia), Rod Laver (Australia), Ralston (S.U.A.), Newcombe (Australia), Ashe (S.U.A.) etc. La feminin primul loc a fost tribuit sportivei Billie Jean King (S.U.A.).

Sfaturi pentru sportivi!

de Mircea Crișan și Radu Stănescu

Dragi sportivi, probabil că sînteți cu toții în așteptarea marii întreceri din noaptea de Revelion, cînd veți avea de doborît noi recorduri în lupta cu purceii, sarmalele, curcanii și ceilalți... adversari care sînt, vă atragem atenția, foarte bine... pregătiți!

În calitate de suporteri ai tuturor sporturilor, avem datoria să vă dăm următoarele sfaturi:

Dragi jucători de la Dinamo Pitești, să știți că a goli pînă la fund sticlele de „bătrînă de Pitești” nu înseamnă a apăra pînă la capăt culorile locale! Și nici a le combina cu cele de Văleni nu înseamnă imparțialitate!

Unui anumit portar îi atragem atenția că dacă sarmalele a depășit buzele se consideră înghițită!

Pe Monea îl rugăm să nu mănince iepure! Să-l lase sprinterilor!

Arbitrilor le atragem atenția că dacă împart curcanul la Revelion, se poate da și oaspeților o bucată!

Jucătorilor de fotbal din lot le recomandăm ca, după ce au băuț cîteva păhărele de vin, să nu înceapă să povestească cum au jucat în turneul final al „Cupei Jules Rimet”. Televiziunea a transmis și la noi meciurile!

Rugbiștilor le atragem atenția că la tort nu se face grămădă!

Boxerii trebuie să știe că în luptă cu păhărelele de „jin ars” ești K.O. și la patru, nu numai la zece!

Și, în general, urindu-le tuturor sportivilor marii victorii în anul 1967, le spunem că pot minca orice, numai „bătaie” nu!

Revelionul

Revelionul e-o „partidă”, cum se știe, atractivă. Care seamănă pe-afacuri cu o-ntrecere sportivă: Se dispută „în nocturnă”, deseori cu reflectoare. Care luminează splendid chilimbarul din pahare; Întîlnirea e-nsoțită de-un răsător ecou. Că-i derbi de mare luptă: Anul Vechi cu Anul Nou; Însă spre deosebire de-un campionat normal. Turu-i azi, returul... miine și-neă foarte matinal... Să vezi culmea!... Avantașe n-ai pe propriul „tereu”: Gazdete parcă-s pe „tușă”, oaspeții sînt cu antren... Pentru-a da primei reprize tempo viu și mal mult fast, Un halterofil „ridică” un pahar și „smulge”-un toast: Un şahist e-n „criză” mare, dar nu-i cazul să se eruje: I-au rămas două minute pentru zece... sarmăluțe: Un rugbișt e în dilema și doar nu-i rău tactician: „Să deschid acum aripa”, dar... de pul sau de... eureau?... Un gimnast pe rînd dansează cu trei fete „paralele”. Dar pe care-o va alege ca s-ajungă la... „Inele”?... Fotbalistul se gîndește, cînd se termină-ntîlnirea: Ca și la un joc de Cupă, cea mai tare-l... prelungirea: În final, urări, ovaiți și îndemn la vis și fapte, Iar tabela-arată scorul: '967!

RAVAȘE rāvāșe rāvāșe RAVAȘE

Poșta lui Moș Gerilă

Dumeritu. Dacă este adevărat potrivit legii lui Lavoisier, nu se pierde, nimic nu se creează și totul se transformă? Nu, chiar totul. De exemplu, bobul de la 11 metri! Nu e microdist. De ce nu-ți dăm noastră de fotbal jucată în primul rând în prima jumătate a meciurilor, ca pe urmă să vină de nerecunoscut? Simțim în prima parte băieții nosștri să joace pe uruă... se joacă! Peolog, boxer amator. Te gîndul să susții un meci cu Cassius Clay?! De ce? Viata e frumoasă!

Un statistician. Cîte goluri s-au marcat de cînd se joacă fotbal în glob? 98 765 431! Mai reveniți întrebări d-astea! Jucător tenis de masă. Nu, to-ărășe, nu-i zice tenis de masă

UNDE-ȘI PETREC NOAPTEA DE ANUL NOU

Campionatul: Ia... Victoria.
Poloistul: Ia... Baia Mare.
Noul: Ia... Corabia.
Comunistul: Ia... Cotești.
Jucătorul dur: Ia... Rupea.
Halterofilul: Ia... Heruleane.

Proverbe... fotbalistice

- Cine se sculă de dimineață... face gimnastică de învioreare.
- Socolteala de-acasă nu se potrivește cu cea din... deplasare.
- Buturuga mică răstoară... pronosticului mare.
- Unul face și altul trage... cînd e benti.
- Vrabia mîlai visează... și înaintașii penalti.
- Ce ție nu-ți place altuia nu-i face... că e fault.
- Spune-mi cu cine te întîlnesti... ca să-ți spun ce pronostic dau.

Suporterul

Un om, un ins, un oarecare. Foarte comun în adjective E slab sau gras, e mic sau mare Și fără semne distinctive.

Cunoaște jucătorii-n parte De cînd s-au apucat de școală. Părintii, rude de departe Și starea lor... matrimonială.

Gelos și tandru ca un june. Inflăcărat ca un torero Tăcut la scoruri... nu prea bune Și fericit la... 6-0!

Ca un boxer înfruntă tirul Trimis de soața dumisale Căci sportul l-a făcut martirul Ședințelor... duminicale!

Acest portret în ipoteza Că unii vor să-l mai extindă Cei ce doresc să-l completeze Rog să se... uite în oglindă.

Lui Ion Ionescu, care a înscris în acest sezon 12 goluri.

Pentru anul '67
Își urez, lăra șială,
Să înscrii doar jumătate
Însă... în „națională”!

Dorința fotbalistilor de la Universitatea Craiova.

În toamnă primii, craiovenii
Își spun: „ce-ar fi în toată țara
Măcar o dată în milenii
Să nu seosească... primăvara!”

Lui Nicolae Giju

Ești în box pe primul plan
Și-ți păstrezi cu cinste locul.
Îți doresc și-n noul an
Să te bată doar... norocul!

Unor parașutiști în declin de formă

Nu-mi ascund nemulțumirea
E prea mare deosebirea
Între ce-au fost și ce sînt:
Ca de la cer la pămînt!

La biroul de obiecte pierdute.

Un atacant se fine scap
Și cală-n rafturi cu țările
— Dar ce-ai pierdut? Îl în-
treabai... de-a-n-
scrie...
— Pierdut... ocazia

Lui Aurel Vernescu, multiplu campion mondial la caiac-canoe

De-acum înainte
Este clar oricui
În concurs se simte
În... apele lui!

Echipei Rapid care nu a cistigat niciodată campionatul de fotbal

Eu după titlu tot duc dorul.
Dar tu mereu ai cîte-o toană...
Promite-mi că măcar seiorul,
O să te vadă... campioană.

Lui M. Ionescu — portarul echipei naționale de fotbal.

Dintre ciutecele toate
De petrecere, ori masă,
Cel mai mult îi place unul:
„Zboară mingea... peste plasă!”

Lui Neacșu (Progresul București).

C-o tină ră încîntătoare
El va dansa cu mult antren...
(Să n-o lovească la picioare,
Crezînd, cumva, că-i pe teren!)

Recordul republican la 400 m fete, a rămas neschimbat din 1955

O performanță — cum să zic? — stabilă
Și, cred, sînt toți cu mine de acord
Că din moment ce-avem un Moș Gerilă,
De ce să n-avem și un... Moș Record?

Voleibaliștilor de la Dinamo București, care au întrecut, în finala C.C.E. pe rapidiști, foștii deținători ai trofeului.

Voi le-ai spus, desigur după Acest meci, ca explicație: — Dacă-i voley, și la Cupă Păi să fie prin... rotație!

Jucătorilor noștri de popice, care au cistigat campionatul mondial.

La campionat — rețin — Voi ați nimerit... în pliu. De-altfel titlurile luate Nu-s succese... izolate.

MUZICĂ PENTRU NOAPTEA DE ANUL NOU

RAPID: Cu tine rîd, cu tine plîng
SPECTATORII: Ma bucur cînd vine duminică

FARUL: Simfonia neterminată
PROGRESUL: De ce nu ești ca-
prima zi? De ce? De ce?

STEAGUL: Îți mai aduci aminte, doamnă?

UNIV. CRAIOVA: Traiese o zi frumoasă

DINAMO BUCUREȘTI: La un pas de fericire...

STEAGUL ROȘU: Te-astept pe același drum de altădat'

URĂRILE LOR...

ȘAHISTUL: „Succese pe toate... cîmpurile!”

FOTBALISTUL: „Mult noroc la... poarta voastră!”

VOLEIBALISTUL: „Trageți tare... la servici, toți, nu pria... rotație!”

CICLISTUL: „Nici o... barieră în calea fericirii voastre!”

BOXERUL: „În viața nîmbo să nu vă... doboare!”

HALTEROFILUL: „Ani mulți și fără... greutate!”

Materiale redactate de: SADI RUDEANU, RODICA TOȚH, V. D. POPA, V. RA-DULESCU, C. POPESCU-BERCA, NELU MARIAN, TITI GHEORGHIU-VASIU, I. NEGREANU, GR. JE-PEȘ, AUREL CODRESCU și JACK BERARU.

Masa de Revelion a campionului de popice

Desen de AL. GLENCIU

— Și acum să umplem cupele!

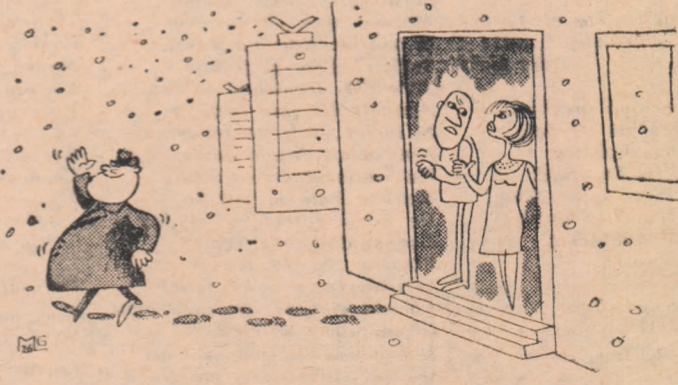
Desen de A. POCH

TIR

FĂRĂ CUVINTE

Desen de ION DOGAR MARINESCU

LA PLECARÉ DUPA REVELION

— Și cînd te gîndești că anul trecut boxa la mușcă!

Desen de GROSU MIHAI

La telefon: NICUȚĂ TĂNASE

Ocupat pînă peste cap cu redactarea feluritelor pagini de umor, Nicuță Tănase a fost foarte greu de găsit. Am reușit să-l „prindem” la telefon, al cărui număr — din prudență — nu-l divulgăm. Cunoscutul foiletonist a ridicat receptorul și, din obișnuință, a răspuns: „Intră!” Așa că, am intrat... pe fir.

— Cîte foiletoane dedicate sportului ai scris în 1966?

— Nici unul, și-mi pare rău.

— Cîte îți propui pentru 1967?

— Să dea Dumnezeu să n-am nici un motiv.

— Cine va cîștiga campionatul de fotbal?

— Bineînțeles că Rapid, prin reprezentantul său, Oblemenco, de la... Universitatea Craiova.

— Crezi, deci, că oltenii vor ține locul întii... cu dinții?

— Cum au un surplus de masele, nici nu le va fi greu.

— Cine va retrograda?

— Fie-ți milă de mine. Am niste reportaje în perspectivă la Iasi, Brașov, Cluj, Timișoara și... în alte orașe. Vrei să nu găsec loc la hotel?

— Care a fost cel mai mare succes sportiv al anului 1966?

— Faptul că am văzut Campionatul mondial de fotbal acasă, în hait și papuci.

— Ce ai dori de la anul 1967?

— De la sportivii noștri, care sînt băieți buni, să lichideze... lipsurile și să se facă mari. La revedere!

V. CH.

POȘTA MAGAZIN

MINAL SOLOAU, DOROHOI. — Echipa care a cîștigat cel mai mult campionatul de fotbal? U.T.A., în ediția 1946-1947. Arăde-

Sullivan și Jake Kilrain, disputat în anul 1889. Lui Sullivan i-au trebuit... 75 de reprize pentru a obține victoria — la puncte. Cei doi au lăsat fără manșuri la propriu și la figurat! Cu manșuri, cel mai lung meci de campionat a fost între James J. Jeffries și Tom Sharkey. A învins Jeffries, la puncte, după 25 de reprize.

PETRE IONITA, GURA VAIL. — Arbitrul Josef Ritter a făcut parte de 17 ori

ni au avut cu 11 puncte mai mulți decât următoarea clasată! În ediția următoare, U.T.A. a stabilit și un record de golaveraj: 129-31!

CONSTANTIN MINDRA și GUSTAV BOTI, TIMIȘOARA. — Cel mai lung meci de box pentru campionatul mondial la toate categoriile a fost acela dintre John L.

din echipa noastră națională de fotbal, în perioada 1945-1949.

ION POSTAȘU
Ilustrații:
N. CLAUDIU

Text și foto: Teodor Roibu

PREMIUL CEL MARE

Unul din cele mai mari premii din istoria concursurilor de pronosticuri sportive din Anelia — 146.832 de lire sterline! — a fost cîștigat de Phyllis Saunders, în etate de 42 de ani, proprietara unei mici curătorii chinice dintr-un cartier marginal al Londrei.

Este, oare, Phyllis Saunders o atît de bună cunoscătoare a fotbalului englez, a raportului de forțe dintre o eclipsă și alta, a formei lor sportive? Nicidecum! De altfel, problema completării buletinului pentru concursurile de pronosticuri sportive este o preocupare a sotelului ei care, saptă-

mina de saptămîna, își verifică cunoștințele sportive și... miracul.

Cum însă în ziua aceea, luat cu alte treburî, mister Saunders a uitat să-și întocmească buletinul, a făcut soția sa acest lucru. Și rezultatul s-a văzut!

ANUNȚ
Vinătorii amatori! Magazinele de specialitate vind convenabil iepuri gata vînați. Discreție absolută.

Plugușorul sportivilor

(Urmare din pag. a 8-a)

De pe ntregul continent!
Cit era de mare sala
De-abia de-a cuprins „finala”
Strănic joc au mai făcut!
Pentru „Cupa” s-au bătut
De-treaba un pic de-o schioapă
Cînd da setul să înceapă:
— Pentru cine stringem pumnii?
Nene, care sînt românii?!
Luați exemplu, măi flăcăi,
Și la alte sporturi, măi!
Tiluri, cupe, ori, ce-or fi,
Să le disputăm aci,
Între noi. Cîștîge frații,
De-or fi unii, de-or fi alții...
Cîștigat, zău vă grăesc,
Va fi sportul românesc!

Minești, fete și flăcăi!
Ca voleibaliștii, măi!
Hăi! Hăi!

Și acum, pocnind din bici,
Trageți plugul și pe-aci.
De n-o fi cu supărare
Facem și-altefel de urare
Celor ce... cum să vă spun...
Li s-a rupt căruța-n drum!
Că-n loc să muncească,
Să se pregătească,
Să se oțelească,
Și să-i dovedească
Pe alții, flăcăi,
Doar de... zurgălăi
Se-antrenează, măi!
Trageți plugul, măi băieți,

La atleți și atleți
Că precum se știe, festa
Ne-au făcut la Budapesta.
Mai nimic n-au cîștigat
Unii cîc... a plouat.
Alții — că ar fi clacat.
Unii — că s-a-nunecat
Alții — că nu s-a... ntimplat!
Alții au găsit pricină
Că adversarii-au fost de vină.
Fiîndcă nu i-au anunțat
Cînd și cît s-au antrenat.
Or fi și-astea! Deh! Mai știți?
Drept e, însă, măi copii,
Că s-au răzburat pe voi
Ceasurile date-napoi...
Și lucrînd de mintuială
N-ați făcut nici o scofală...
Sculați, sculați, boieri mari!
Sulițași și ciocnari,
Săritori, sprinteri, sculați!
Mai cu spor vă antrenați.
Și voi, meșteri antrenori,
Sculați! Fete și feciori
Zdraveni, dornici să se bată,
Adunați din țara toată,
Și lucrați, măi, cu tot sirgul
N-asteptați ce... o da țirgul!
Nu vă închinați la soartă
Mexicul bate la poartă.
De atleți vorbim? Da, da!
Dar și de-alte cîteva
Sporturi, ca gimnastica,
Scrimă, box... și-etcetera!
Planuri sînt, și sînt prea bune,
(N-am nimic de ele-a spune)
Dar mai aud, oameni buni,
Că sînt cluburi și regiuni
Care-au prins ca să înceapă

Să dea planurile la... apă,
Să le strîntoreze,
Să le micșoreze,
Minați, măi flăcăi, minați!
Planurile de-ajustati.
Puneți, măi, ceva în plus.
Ajustați-le... în sus!
Sportivii mulți pregătiți bine,
Fiți la Mexic la-năltîme
La propriu și figurat!
Si-am mai avea de urat
Pe la fotbal, Lor, firtate,
Nu le-a mers chiar ca pe roate.
Dar nici, prea rău, cum s-ar
spune

Sînt și ceva scînte bune,
Mai ales la-naintare.
Drept e că la apărare...
De aceea, le-am ura
(Cum zicea la... cinema)
N-asteptați, măi, luna mai,
De vreți să nu fie bai.
Puneți, măi, plugul pe roate!
Munca și seriozitate
Vă urăm cu toții, deci,
Voi minute nouăzeci
Să jucați cu strășnicie
Reprizele să vă fie
Ca două surori, sădea,
Nu... una-așa și alta-așa.
Mai cu foc jucați, flăcăi!
Ca Dinamo-Pitești, măi!
Hăi! Hăi!

De urat am mai ura,
C-ar mai fi cite ceva...
Pe la unii... gospodari.
Lucrări mici, lucrări mai mari,
Ei și-au prevăzut în plan.

Si-acum, la sfîrșit de an,
Se treziră, măi firtate,
Cu treaba pe jumătate.
Minați, oameni buni, minați!
Haideti, nu mai asteptați.
Fisite, săți, teșenuri — toate
Construite, reparate,
Mai degrabă să avem!
V-ar place? Ia să vedem,
Dacă-n loc de casă nouă
Vi s-ar da o dată vouă
Nu mîndru apăsăment.
Că la... bancă vîrament?
Si vă lipsească tavanul,
Să-v-acoperiți cu... planul!
Gospodari fiți, măi flăcăi!
Nu ca la Bacău, Hăi! Hăi!

Dar să ne oprim aici.
Minați, măi! Minați, voinici!
Anul Nou, cu bucurie
Tuturora să le fie.
Noi succese, din belșug.
Să dea brada de sub plug.
În concursuri mici și mari.
Și ca harnici gospodari
De pe-acum să pregătîm,
De pe-acum să oțelîm
Băieți mulți și multe fete,
Antrenați pe indelete.
Ca la cea Olimpiadă
Printre fruntași să se vadă.
Mai cu spor muncîți, flăcăi,
Ca să luați medalii, măi!
Trageți plugul, băietani,
Noroc bun și

LA
MULTI
ANI!

V. P.

Pe de altă parte, sînt încă
fata că sotelul meu și colegii
din echipa națională nu ne
mai obliga să închemăm televizoare.
Este o speranță și o dorință
pentru anul 1967?

Am mulțumit și am întrerupt
și noi convorbirea. Nu de altceva,
dar secretariatul de redacție cerea
insistent... manuscrisul. Ce facem
cu celelalte neveste?

„Continuați, altă dată” — a fost
răspunsul. Pînă atunci, am pus
punct, adăugînd, într-un fel de
post-scriptum — LA MULȚI ANI
PENTRU TOATE NEVESTELE ȘI
TOTI SOTII DIN FOTBALUL
NOSTRU!

Fară cuvinte
Desen de Ion Degar Marinescu

